

Mi újság?

A Magyar Szentek Temploma havi tájékoztató lapja – 2018. szeptember

Kiadja a Magyar Szentek Plébánia. Megjelenik minden hónap első vasárnapján. Ingyenes kiadvány.

Szeptember - iskolakezdés

Mindannyiunk életében legalább nyolc éven át, de inkább tizenkét vagy talán tizenhat évnél is tovább, a szeptember valamiképpen a kezdetet jelenti. Új kihívásokat, talán új közösséget is, de mindenképpen a hétköznapi új ritmusát. Én mint nyolc gyerekes anya harminckét éven át, s mint tanár még tizenöt éven keresztül, így a diákéveimmel együtt összesen hatvanszor szembesültem ezzel a feladattal.

Mondhatom, nagyon nehéz, embert próbáló időszak szeptember eleje!

Mert nagyon fontos feladat az új tanév – tőlünk függő – részének a kialakítása! Ettől függ tíz hónapon át a közérzetünk, a testi-lelki egészségünk és többnyire még az eredményességünk is.

Az már korábban eldől, hogy hova járjon a gyerek iskolába: közel, hogy ne kelljen sokat utaznia, vagy távol, hogy megfelelő színvonalú, értékrendű, hangulatú legyen az intézmény, ahol napjának jelentős részét tölti, ahol mintákat lát felnőttektől és gyerekektől, ahol mi is megerősítést kaphatunk, sőt barátokra lelhetünk hasonlóan gondolkodó családokban. Szerencsénk van, ha nincs messze az iskola, így jelentős időt szabadíthatunk fel. Mire is?...

Ha távolra kell utazni, meg kell keresnünk, hogy kivel tudunk összefogni gyerekszállítás, utazás ügyében. Ez is befolyásolja, hogy mikor legyenek a különórák. És mennyi legyen? Mi a legfontosabb? Hogy mindig le legyen kötve? Hogy zenét tanuljon? Hogy sportoljon? Hogy valamilyen keresztény közösségnek a tagja legyen? Cserkész? Regnumos? Ministráns? Ki dönti el mindezt? Ő? Mi? Tudunk-e úgy ajánlatot tenni neki, hogy érezze, nagyobb a rálátásunk, és a legjobbat akarjuk számára?

Gondolunk-e arra, hogy az iskolai elvárások teljesítése mellett jellemét, személyiségét is fejlesztenünk kell? Ezt nem bízhatjuk a közintézményekre, Istentől kapott feladatunk, hogy kibontakoztassuk talentumait, boldog embert neveljünk belőle az egyház, a haza és a család számára.

Meg tudjuk-e tanítani, hogy szeretetre méltóan viselkedjen? Hagyunk-e elég időt, hogy Istenben elcsendesedjen, hogy rendszeresen lelkiismeretvizsgálatot végezzen?

Teremtünk-e lehetőséget, hogy részt vegyen a házi munkában, ügyesedjen és felelősséget vállaljon? Hogy beszámoljon örömeiről és nehézségeiről, és mi eligazítsuk őt - életkorának megfelelően - a világ és Isten dolgairól? Tudjuk-e növelni hitét, reményét, szeretetét? Rányitjuk-e szemét a természet szépségeire és az emberi szenvedésre, vagy zajos programdömpinggel akarjuk feloldani fáradtságát?

Kérjük Isten segítségét, hogy plébániánk szülei jó döntéseket hozzanak az elkövetkező tanév kezdetén!

MINISTRÁNSTALÁLKOZÓ OLASZORSZÁGBAN

Délután fél 2-kor indultunk Budapestről. Az út során is nagyon jó volt a hangulat, de mellette sokat imádkoztuk a rózsafüzért is. 3 óránként megállt a busz, így Velencébe este 11-re érkeztünk meg. A szállás egy 3 fős kis dobozszerű lakókocsira hasonlított.

Másnap korán, 7órákor már indultunk is Velence belsejébe. A túravezetőnkkel a Szent Márk téren találkoztunk, aki rögtön körbe is vezetett minket a bazilikában. Utána a Sónhajok hídját látogattuk meg, ahol megtudtam, hogy azért Sónhajok hídjá a neve, mert a rabokat a bíróságról ezen a hídon vitték át a híd túloldalára, a börtönbe. A gyülekező újból a Szent Márk téren volt, ahonnan indultunk is tovább felfedezni a várost. Délután indultunk tovább Rómába.

Másnap a korai reggeli után a város nevezetességeit csodálhattuk meg, így a Colosseumot, a Forum Romanumot, a Circus Maximust is láthattam. A nap fénypontja azonban a pápával való találkozásunk volt. A Szent Péter téren 55.000 ministráns volt egy elkerített részen, mögöttünk még rengeteg turista. A szörnyű meleg ellenére mindenki nagy lelkesedéssel hallgatta a pápa beszédét, melynek végén áldást is kaptunk. Harmadik nap volt a „bazilikák napja”, mert ezen a napon Róma négy legnagyobb bazilikáját néztük meg. Délután pedig még lehetőségünk volt a Trevi-kutat és a Panteont is látni. Még jutott időnk a Szent Péter bazilikában szentmisén is részt venni. Negyedik nap a

vatikáni múzeumot jártuk körbe, ami hatalmas élmény volt számomra, mert Olaszországban már többször is jártam, de a vatikáni múzeumban még soha. A múzeum megtekintése után utaztunk tovább Assisibe. Ott megtekintettük a bazilikát, majd szabad időt kaptunk, nézínézhattunk a városban. Késő este indultunk tovább a tengerhez. Hajnali 4-kor érkeztünk meg, addig a buszon aludtunk, de megérte felkelni, mert a tenger mellett a felkelő napnál volt a szentmisénk, ami nagyon hangulatos volt. Mise után fürödtünk, és indultunk vissza Magyarországra.

Számomra nagyon sokat jelentett ez a zarándoklat, főleg lélekben, mert megerősített a hitemben. Emellett nagyon jó barátokra lelhettem. Érdekességgként bevallom, hogy nem a nagy és gyönyörű bazilikákban való imádkozást emelném ki, hanem azokat a különös percekét, amikor a teljesen egyszerű kis kápolnában imádkozhattam, mert ott éreztem igazán Isten jelenlétét.

Dallos Benedek

Ilyet se látott a római Szent Ignác-templom! Pár perc alatt a magyar ministráns fiatalokkal teli templomban kétszer is olyan tapsvihar tört ki, hogy kezdtem már a vakolatot féltetni. S hogy miért is? Mert ezek a ministránsok az Úréi. Az Ő oltáránál állnak, Őrá hallgatnak, ismerik a hangját, és megteszik, amit kér tőlük.

Már csak az áldás hiányzott a mise teljességéhez, amikor Csaba érsek „csak úgy” megkérdezte: „Hányan vagytok olyanok, akik már megéreztek valamiként az Úr hívását, és gondoltatok arra, hogy az ő szolgálatába álljatok? Emeljétek fel a kezeteket!!” „Hát, elég meredek kérdés!” – gondoltam magamban, de a valóság rögtön megcáfolta csírázó kicsinyhitűségemet, mert egyik kéz a másik után emelkedett fel. Nem

számoltam a felemelt kezeket, mert amolyan tisztos kerek erdő kerekedett belőlük. Legalább tíz-húsz százaléka a jelenlévőknek, azzal a felemelt kézzel vallomást tett. Vallomást az Úr mellett, hogy már hallották az Ő hangját, amint megszólítja, és magához hívja őket. Pár másodpercig égbekiáltó jelként „lógtak” azok a kezek a magasban, mire a többiek, gondolom ők is döbbenetben a tanúságtétel láttán, összeverték a tenyerüket, és dübörgött a tapsvihar. Hosszan és kitartóan. De kinek is szólt a taps? Csak találgatni tudom: az Úrnak, aki ma is hív, és ma is bízik a fiatalokban! Aztán tapsoltak a meghívottaknak. Hogy észrevették a meghívást, hogy elfogadták, és hogy itt, ebben a sűrű levegőjű római Szent Ignác-templomban megvallották azt. Hányan is lehetnek, akik a mellettük ülő tanúságtévő felemelt keze láttán ilyesfélét mormolgattak magukban: „Hát ezt nem gondoltam volna!” Vagy éppen fordítva: „Én ezt már sejtettem...!”

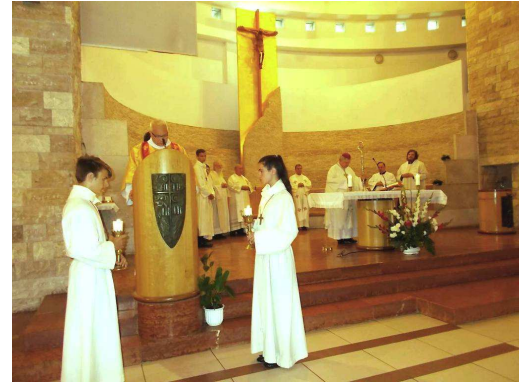
(Részlet Vértesaljai László jezsuita atya írásából)

*„Mennyei Atyánk, Újbuda szívében is szent házad
édes otthonunk, hol Téged vígan áldhatunk!”*

22.

Deo gratias!

Augusztus 19-én reggel, rövid üzenetet kaptam Huszti Zoltán atyától, hogy menjek a Magyar Szentek Templomába délelőtt, ünnepi szentmise lesz, a templom szentelésének 22. évfordulója alkalmából. Hálásan mondtam igent a kedves meghívásra, mivel Écsy Gábor atya engedélyével, több alkalommal is lehetőségem volt szentmisén szolgálni Zoli atya mellett a Magyar Szentek Templomában is. Plébánosom, Gábel Henrik atya, örömmel engedett el szolgálni..

A szentmise főcelebránsa Snell György püspök atya volt, és a misén az esperesi kerület paptestvérei koncelebráltak.

Mivel korábban érkeztem, lehetőségem volt körbenézni a plébánián, hogyan készülnek a búcsúra. Sok testvért már ismerősként köszönhettem. Számukat megmondani pontosan nem tudom, de az biztos, tengernyi sokadalom vett részt az ünnepi szentmise és az utána következő agapé előkészítésében.

Püspök atya homíliájában kitért arra, mekkora ajándék egy templom építésének lehetősége, mekkora kegyelem egy templom szentelése a közösség számára, a Jóisten dicsőségére, és milyen komoly, de szeretettel teljes feladat egy templom fenntartása és plébániájának vezetése. Püspök atya számára ez utóbbiak nem ismeretlen dolgok, több helyen látott el plébánosi feladatot, és jelenleg is a Budapesti Szent István Bazilika vezetője.

Püspök úr elmondta, mennyire fontos, hogy a hívek érezzék, templomuk egyben közös otthonuk is. A meghittsége, bensőségessége számára a mai napig szülőfalujának temploma jelenti. Amikor csak teheti, meg is látogatja.

A misén énekar is szolgált. A nagy meleg ellenére, hosszan, hősiesen végezték feladatukat. A hőség alaposan próbára tette a hívek és a celebránsok kitarthatóságát is. Fogytak a papírsebkendők alaposan.

A szentmise után a plébános atya agapéra hívta a híveket és a megjelent paptestvéreket.

Ellenrieder Gábor úr, a gasztronómia ismert és kiváló szakembere és csapata által készített pörkölt, mindannyiunk örömeire szolgált. Ahogyan utólag hallottam, sok hölgy kereste meg Gábor urat a recept nyilvánossá tételének ügyében. A hölgytestvérek finom süteményei nagy meglepetést jelentettek, főleg a paptestvérek számára, hiszen ők ritkábban jutnak ilyen nem mindennapi csemegékhez. A finom ételek és italok fogyasztása közben alkalom nyílt baráti beszélgetésekre, ismerkedésekre.

Az agapé után került sor a hagyományos focimeccsre.

Várom a következő, októberi búcsút! Bízom benne, hogy plébános atya és Zoli atya is úgy gondolják, méltó leszek a szolgálatra.

Bízom abban, hogy addigra megszárad a rám izzadt alba és dalmatika!

Pernitz Ákos diakonus

Hírek, hirdetések, programok

LITURGIKUS ÜNNEPEK

Szept. 5-én: **Boldog Kalkuttai Teréz szűz**

Szept. 7-én: **Kassai vértanúk**

Szept. 8-án: **Szűz Mária születése**

(Kisboldogasszony)

Szept. 9-én: **Claver Szt. Péter áldozópap**

Szept. 12-én: **Szűz Mária szent neve**

Szept. 13-án: **Aranyszájú Szt. János**

Szept. 14-én: **Szent Kereszt felmagasztalása**

Szept. 15-én: **Fájdalmas Szűzanya**

Szept. 16-án: **Szt. Kornél pápa és Szt. Ciprián püspök**

Szept. 21-én: **Szt. Máté evangélista**

Szept. 23-án: **Szt. Pió atya**

Szept. 24-én: **Szt. Gellért püspök**

Szept. 26-án: **Szt. Kozma és Damján vértanúk**

Szept. 27-én: **Páli Szt. Vince**

Szept. 28-án: **Fülöp-szigeti vértanúk**

Szept. 30-án: **Szentírás vasárnapja**

VENI SANCTE SZENTMISÉK

Szeptember 9-én, vasárnap

a Jámorság, a Tudomány és az Erősség Lelkét
kérjük a gyermek- és ifjúsági korosztály számára.

**Reggel 9 órakor a plébániai ifjúság,
este 7 órakor az egyetemisták számára**

ELSŐÁLDOZÁS, BÉRMÁLKOZÁS!

Korosztálytól függetlenül! Felnőttek részére is!

Zoli atya várja a jelentkezőket..

ÉVKÖZI MISEREND

Szeptember első vasárnapjától újra vannak egyetemista
szentmisék este 7 órától.

„Tekints az égre, és lásd meg!”

ARS SACRA Fesztivál
2018. szeptember 15-23.
Nyitott Templomok Napja
2018. szeptember 15.

Minden program ingyenes! A programfüzet letölthető a <https://www.ars-sacra.hu/index.php>

HOLDDALANAP
az Ars Sacra Fesztiválon

Mi Újság? – a Magyar Szentek Templomának havi tájékoztató lapja. Kiadja a Magyar Szentek Plébánia. Megjelenik minden hónap első vasárnapján. Ingyenes kiadvány. Ha a lappal kapcsolatban bármilyen észrevétele van, megteheti a 209-22-24-es telefonszámon vagy az 1507 Budapest, Pf.: 70. levélcímen. E-mail: magyarszentekbp@freemail.hu. Honlapunk: www.magyarszentek.piar.hu.